

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Inden det nu kommer til at handle om, hvorvidt læger bruger mere tid på administration end på patientpleje, synes jeg, det er vigtigt at sige, at dette lovforslag først og fremmest drejer sig om tre områder, nemlig hvad der ligger under rigsbibliotekaren, rigsantikvaren og rigsarkivaren, og alle tre steder bakkes dette lovforslag hjerteligt op. Det er det ene.

Det andet er, at for så vidt angår den institution, som rigsbibliotekaren har ansvaret for, nemlig Det Kongelige Bibliotek, har man i vidt omfang for længst etableret sig med en ordning, der kommer meget tæt på det, som ministeren nu foreslår, og på Det Kongelige Bibliotek virker den til alles tilfredshed. At det så fører hr. Kim Behnke ud i det sædvanlige opgør med hele den offentlige sektor, må sådan set være hr. Kim Behnkes sag, men her behandler vi altså, hvordan rammerne for forskningen skal tilrettelægges på de tre områder, som fremgår af lovforslaget, og bevares, det skal vel ikke være forskerne alene, der skal bestemme, hvordan rammerne for deres forskning tilrettelægges, men det spiller dog en rolle, hvad de mennesker, som har skoen på, mener om det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg tror, hr. Torben Rechendorff har ret i, at det egentlig fungerer udmærket i dag, men så meget desto mere grund er der til at konkludere, at der er ikke brug for dette lovforslag.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Til hr. Bent Hindrup Andersen skal jeg sige tak og desuden sige, at jeg meget gerne tager imod gode forslag, hvis der under udvalgsarbejdet skulle være endnu flere raffinerede ideer end dem, vi har kunnet finde på ovre i Assistenshuset.

Der er dog én ting, vi skal huske, når spørgsmål om ansættelsesprocedure og lignende nævnes, og det er, at vi skal have respekt for, at det også er et arbejdsmarked med en række arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, som har deres overenskomster. Et eller andet sted går der altså en grænse mellem, hvad der skal stå i loven, og hvad ministeren kan bruge sin bemyndigelse til, og så de forhandlinger, der foregår på arbejdsmarkedet. Men det er jeg helt sikker på at hr. Hindrup Andersen er meget, meget opmærksom på, hvis jeg ellers forstår Enhedslistens politik rigtig.

Til Hans Christian Schmidt fra Venstre må jeg sige – og det samme, kan jeg måske sige til hr. Kim Behnke – at det drejer sig om noget helt andet. Dette her vedrører jo ikke, hvad AUC eventuelt har af udestående i en diskussion med undervisningsministeren.

Og man kan jo altid male fanden på væggen og sige, at det bliver lutter administrativt arbejde, men man kunne også have det synspunkt – og det er så mit eneste svar til hr. Kim Behnke – at netop i en info-tid, netop i en tid, hvor masser af ting kan klares ved en skærm eller med en fax, er det vigtigt at bevare nogle lommer, nogle steder, nogle udvalg, nogle rum, hvor mennesker kan mødes og rent faktisk i fælles inspiration, når de ses, løfte nogle opgaver bedre.

Det er mit synspunkt i dag, og det vil det såmænd også være fremover, ligesom det var det i går: Netop i en tid med mange teknologiske muligheder for kommunikation er behovet for at se hinanden i øjnene blevet nok så stort.

Og så siger jeg tak til hr. Torben Rechendorff for hans udmærkede svar. Det er fuldstændig rigtigt, at vi har arkiver, museer og biblioteker, som simpelt hen har brug for – også i samspil med Kulturministeriets allerede etablerede forskningsudvalg – at få disse ting ordentligt på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Ophævelse af revisionsbestemmelse). Af kulturministeren (Jytte Hilden). (Fremsat 24/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi har fra Socialdemokratiets side kun positive bemærkninger til, at man nu får fjernet revisionsbestemmelserne vedrørende de ophavsretlige bestemmelser om vederlag for eksemplarer, der er fremstillet til personlig brug.

Vi kan konstatere, at vederlagsordningen fungerer tilfredsstillende. Jeg tror endda, nogle vil sige usædvanlig godt – oven på en lidt vanskelig start, nogle vanskelige forhandlinger, en lang procedure. Men nu fungerer det tilfredsstillende – og i øvrigt uden stort administrativt besvær, kunne jeg måske sige til en efterfølgende ordfører. Så vi kan fuldt ud anbefale tilslutningen, som jo altså går ud på at fjerne revisionsbestemmelserne i den oprindelige lov.

Jeg skal huske at sige, at denne tilslutning også gælder for Det Radikale Venstre, som ikke kan være her for øjeblikket.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre var i 1992, da et flertal uden om den daværende regering indførte denne afgift på uindspillede bånd, imod afgiften, og det er vi fortsat. Det flertal, der dengang gennemførte reglen, bemærkede i den betænkning, som Kulturudvalget afgav den 29. april 1992:

»Da der er tale om en ny vederlagstype, vil det være hensigtsmæssigt at sikre, at Folketinget inden for en rimelig tid får mulighed for at genoverveje problemstillingen i lyset af de indhøstede erfaringer.«

Det er vi i Venstre enige i, og vi er derfor kede af, at man nu uden nogen dybere analyse af fordele og ulemper ved en sådan afgift eller et sådant vederlag, som lovgivningen åbner mulighed for, afskærer os alle fra en diskussion om, hvorvidt det nu er rimeligt at opretholde dette særlige vederlag. Vi mangler en diskussion om, hvad der er sket, siden loven blev vedtaget, hvordan den privatkopiering, som jo er lovlig, og som vederlaget er indført for at yde en eller anden form for kompensation for, har udviklet sig.

Mig bekendt er det sådan, at vi i de seneste år har oplevet en voldsom stigning i salget af f.eks. indspillede videogrammer. Danskerne vil eje de film, de ser, og det gør jo, at argumentet for at have et vederlag eller en afgift på uindspillede bånd er mindre, end det var for år tilbage.

Vi har også oplevet en voldsom stigning i salget af videokameraer. Jeg er selv den lykkelige indehaver af et sådant videokamera, og når jeg filmer min datter derhjemme på gulvet – min datter på 5 år – så skal jeg altså betale 15 kr. for hver optagelse, jeg gør af min datters udvikling og hendes motorik. Det er der ikke nogen rimelighed i.

Så i Venstre efterlyser vi en debat om det rimelige i at opretholde en sådan vederlagsordning, og vi er stærkt forundrede over, at Centrum-Demokraterne øjensynlig har medvirket til at fremsætte dette lovforslag, idet Centrum-Demokraterne jo i 1992 var imod denne sær-afgift på danskernes køb af kassettebånd og videogrammer. Jeg ser derfor frem til at høre ikke mindst CD's ordførers argumentation for, at partiet har skiftet holdning på dette punkt.

Der er også et yderligere element, som vi med fordel kunne tage ind i vores analyse, hvis det var sådan, at man havde et ønske om at gå ind i materien af dette her og ikke bare så at sige med venstre hånd sige, at nu skal vi ikke diskutere det længere, og det er spørgsmålet om, hvorvidt det i virkeligheden er muligt at opretholde denne vederlagsordning. Hvis man går ind i en butik i Danmark for at købe et uindspillet videobånd, vil man jo blive slået over, at de efterhånden er svære at finde. Derimod kan man finde masser af videobånd med pausefisk og med gamle amerikanske tegnefilm, som i lovens forstand er indspillede og derfor ikke afgiftsbelagte, men som i virkeligheden sælges med det mål for øje, at folk kan foretage privatkopiering af dem.

Sammenlagt bevirker det altså, at vi i Venstre stiller os uforstående over for, at revisionsbestemmelsen skal fjernes. Vi ville meget hellere ind i en indholdsmæssig diskussion, der kunne føre frem til, at denne sær-afgift kunne fjernes.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal selvfølgelig ikke gentage ordførertalen fra før, men den har ikke gjort indtryk, kan jeg forstå. Men det, det drejer sig om, er jo, at vi har fundet en model for fordelingen, og det er det, vi taler om.

Uden at jeg i øvrigt skal blande mig i, hvor lang tid hr. Lars Løkke Rasmussen vil fotografere sin femårige datter, synes jeg dog, jeg er nødt til at sige, at jeg først og fremmest har dyb medlidenhed med barnet, der åbenbart skal lægge pusselanker til at blive filmet i 4 timer for 15 kr. Det er virkelig slemt – for barnet!

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti var og er imod afgiften på blankbånd. Vi synes, det er en urimelig afgift, som er en stor belastning både for dem, der sælger kassette- og videobånd herhjemme, men som også medfører en flytning af salget til både Sverige og Tyskland.

Derfor kunne det jo være meget interessant at se på salgstillene. Hvor meget er salget faldet herhjemme? Hvad har det betydet for beskæftigelsen herhjemme? Hvad har det betydet for skattegrundlaget herhjemme? Og hvad har det betydet for momsgrundlaget? Er det sådan, at hvis man gør det nationaløkonomiske regnskab op, så har man måske endda mistet penge på dette her? Det kunne være meget interessant at se.

Jeg synes også, der er dobbeltmoral i argumentationen for, at dette forslag betyder, at kunstnerne får ekstra penge. Vi er for, at der bliver givet særskilt støtte til kunstnerne. Men hvorfor skal den automatisk tages fra en blankbåndsaftgift? Vil det sige, at når vi skal have løst salmonellaproblemet, skal vi også lægge ekstra skat på hvert enkelt æg, der bliver solgt, og at når vi skal have løst problemerne for de handicappede, så lægger vi ekstra skat på handicapstokke, osv.? Det er en umulig måde at føre politik på herinde, hvis man på den måde hele tiden lægger på og trækker fra.

Vi vil stadig væk godt have, at revisionsbestemmelsen er der. Vi synes, det er en urimelig lov, og vi vil til stadig blive ved med at forfølge urimelighederne og den inkonsekvente holdning i loven, så derfor stemmer vi imod dette lovforslag.

Margrete Auken (SF):

Da lovforslaget om afgift på tomme bånd jo har groet i SF's have, er vi glade for, at det nu også er lykkedes ministeren at overvinde de vanskeligheder, som vi var klar over at der var med hensyn til at finde ud af fordelingen, også i forbindelse med de velbegrundede udenlandske ønsker om at få del i disse penge. Så i og med, at vanskelighederne er løst – og så vidt jeg kan skønne på en tilfredsstillende måde – er vi i SF indforståede med, at man ophæver revisionsbestemmelsen, og vi siger tak for, at det er gjort så rimeligt og på en sådan måde, at jeg kan forstå, at alle undtagen Venstre og Det Konservative Folkeparti – og Fremskridtspartiet, går jeg ud fra – er glade.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet var overordentlig aktivt i modstandskampen mod denne blankbåndsaftgift. Allerede på daværende tidspunkt gjorde vi gennem spørgsmål og svar til den daværende kulturminister – som nok personlig var modstander af det, men som jo loyalt måtte efterleve den dagsorden, som et flertal her i Folketinget havde sat – opmærksom på, hvad konsekvenserne af det ville blive, nemlig at der ville opstå en grænsehandel i forhold til Tyskland. Dengang havde vi ikke forventet, at den svenske krone ville falde så meget, som den i mellemtiden har gjort, men konsekvensen i dag er altså, at der sælges ganske mange uindspillede ikke blot audio-, men i allerhøjeste grad også videobånd.

Er ministeren i tvivl om denne påstand, så skal han bare besøge de butikker, der ligger i Nordtyskland umiddelbart op til den danske tyske grænse. Går man inden for døren i disse butikker, vil de første stabler varer være en præcis indikator for, hvilke varer der på nuværende tidspunkt er dyrere i Danmark end i Tyskland, og det, der møder ministeren, er europaller fyldt med videobånd, som flittigt hjemtages til Danmark. Der er kun økonomiske grænser for, hvor mange videobånd man må tage med! Og efter at den svenske kronkurs er blevet så lav, kan det minsandten også betale sig at hjemhente både audio- og videobånd fra Sverige, og det gør danskerne så i stor stil, og det er jo udelukkende, fordi man har været så absurd at lægge denne blankbåndsaftgift på båndene her i Danmark.

Men det er jo i virkeligheden slet ikke det, lovforslaget går ud på, men ministeren har jo ligesom sat dagsordenen, al den stund ministeren bruger seks sider på at fortælle om blankbåndsaftgiftens lyksaligheder, mens det, lovforslaget egentlig går ud på, er at fjerne revisionsbestemmelsen.

Nu er revisionsbestemmelser som udgangspunkt noget absurd noget, fordi samtlige Folketingets 179 medlemmer har en grundlovssikret ret til til enhver tid at stille forslag om ændringer af en hvilken som helst lov eller om indførelse af nye love, og derfor er det absurd, at en af parterne under nogle politiske forhandlinger i sidste øjeblik kan gå ud og sige: Nu har vi opnået en fantastisk imødekommelse; vi har fået en revisionsbestemmelse! Det er noget pjat, og derfor er der ingen grund til at have disse revisionsbestemmelser.

Jeg skal meddele, at Fremskridtspartiet i næste folketingssamling vil fremsætte et konkret lovforslag, der går ud på, at blankbåndsaftgiften fjernes, at den helt udgår.

Med hensyn til det foreliggende forslag, går det altså ud på, at revisionsbestemmelsen fjernes, og da vi synes, revisionsbestemmelser er absurde, kan vi naturligvis støtte, at den fjernes, men vi er stadig væk fire hundrede procent modstandere af blankbåndsaftgiften.

Men når ministeren nu har brugt så meget af sin tale på at argumentere for og polemisere over blankbåndsaftgiften, så er der jo inviteret til, at udvalgsarbejdet i stor udstrækning kommer til at gå med at få evalueret denne afgift, og derfor inviterer jeg særlig Venstre og Det Konservative Folkeparti til at benytte sig af den chance, der nu er – Fremskridtspartiet har desværre intet medlem af Kulturudvalget i øjeblikket – til at få taget det spadestik, som ministeren ikke tør tage i sine bemærkninger, nemlig det spadestik, der afslører, at det nationaløkonomisk ikke har kunnet hænge sammen, idet vi har fået en hel del grænsehandel.

Og så er der de kunstnere, som ikke er i stand til at producere en vare, som nogen kunder vil købe, og som derfor skal have statstilskud. For det, det handler om, er jo, at når unge mennesker tager kopier af Michael Jacksons seneste produktion, så er det jo ikke Michael Jackson, der får glæde af denne afgift, så er det Pia Raug og andre danske kunstnere, som vi har haft stående i kø her for at tigge og bede om at få statstilskud, fordi de ikke evner at producere noget, der kan sælges i større mængder.

Sådan er dansk kulturpolitik: Man giver statstilskud til dem, der selv ingen evner har, og dem, der selv kan klare det, dem belægger man så med en særlig afgift! Det er et system, som vi ikke bryder os om, og derfor bør det selvfølgelig hurtigst muligt fjernes, og om ikke andet så i næste folketingssamling får Folketinget mulighed for gennem aktiv afstemning at tage stilling til, om blankbåndsaftgiften skal fjernes.

Vi håber, at det til den tid lykkes at få overbevist et flertal i Folketinget om, at denne afgift er noget midlertidigt, som vi må erkende ikke fungerede, og at den derfor skal afskaffes.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi kommer jo langt omkring, også længere, end jeg egentlig havde forventet.

Men jeg synes nu, at jeg er nødt til at sige til hr. Kim Behnke, at det, der møder én, når man deltager i den skæve grænsehandel – hvis man deltager i den – ikke er europaller med mængder af audio- eller videobånd. Nej, det er mængder af tomme butikker syd for grænsen, fordi grænsehandelen rent faktisk er stoppet. Men derfor kan det da godt være, at man ved en rigtig aktiv indsats alligevel fortsat kan finde nogle varer, som der er slag i, om jeg så må sige.

I øvrigt må jeg lige minde om noget, som vi jo har afklaret, og det ved hr. Kim Behnke også, for det stammer fra dengang, da hr. Kim Behnke selv var medlem af Kulturudvalget: nemlig at der også er afgifter på bånd solgt i Tyskland, at Tyskland også har afgifter på dem.

Jeg må så indrømme, at jeg kan ikke huske, hvordan det forholder sig i Sverige, men jeg mener faktisk, at der også er afgifter på dem dér – men ikke i den samme størrelsesorden, skal jeg medgive.

Men grænsehandelen er altså stort set stoppet – det er et vrangbillede, hr. Kim Behnke opstiller. I øvrigt har det aldrig været sådan, at det var båndene, der var det store trækplaster i grænsehandelen; det var bajere, og det var smøger, og da dét ikke rigtig kan betale sig længere, er båndene også uinteressante.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen Folketingets Kulturudvalg kunne jo som årets udlandsrejse tage en tur til det nordlige Tyskland og besigtige disse butikker. Sagen er den, at de varer, der umiddelbart står inden for butiksindgangen, er de varer, der vidner om, at det kan betale sig at gøre sine indkøb i Tyskland – modsat Danmark. Og hr. Poul Qvist Jørgensen vil ved selvsyn kunne konstatere, at det lige præcis er videobånd og audiobånd, der i øjeblikket er de varer, der står fremme.

Det er nemlig helt rigtigt, at det med hensyn til en lang række varer er sådan, at det ikke længere kan betale sig at gøre sine indkøb i Tyskland, men lige præcis på blankbåndene er der penge at hente. Og jeg gjorde netop opmærksom på, at på grund af valutakursforskellen mellem den svenske krone og den danske krone er der også penge at hente ved at gøre disse indkøb i Sverige, og det sker i stor stil.

Men jeg inviterer til, at vi bruger udvalgsarbejdet til at få det efterprøvet. Vi kan måle det i de pågældende butikker. Det har vi kunnet før, og branchen ved præcis, hvilken handel der fin-

der sted. Man kan nemlig i den enkelte butik måle, hvilken omsætning der finder sted.

Der er tale om et markant omsætningsstab i Danmark. I starten undskyldte man sig med, at det var, fordi folk havde hamstret op til det tidspunkt, hvor afgiften blev indført, men nu er det jo så længe siden, at der ikke længere er noget på lager, fra før afgiften blev indført. I dag er der tale om det præcise salg.

Og det er helt korrekt som beskrevet af Venstres ordfører, at det, der i stor stil sælges i dag, er færdigindspillede film, og det er film, som ikke kan kopieres. Hele Disneykoncernens produktion er jo belagt med noget, der hedder markovision, hvilket betyder, at man ikke kan kopiere båndene, og det har branchen gjort for at beskytte sig mod kopiering. Men i det danske Folketing tror vi stadig væk, at folk sidder derhjemme og spilder deres tid med at kopiere film til naboen osv. Det gør folk ikke. Når man i Føtex og Bilka kan købe filmen for 100 kr., er der ingen, der gider gøre sig den ulejlighed at tage nogle halvdårlige kopier. I vore dage køber man selvfølgelig originalen, og det sker i meget stor udstrækning, og godt for det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er utrolig dejligt og enkelt at være kulturpolitisk ordfører, når man kommer til orde efter Fremskridtspartiets hr. Kim Behnke: For det første er talerstolen altid i en passende højde, og hvis man skulle være i tvivl om, hvad man skal mene, skal man bare sige det modsatte af det, hr. Kim Behnke har sagt. Det er i hvert fald meget enkelt at trække de klare linjer i kulturspørgsmål op. Det er ikke således, at der ikke er andre spørgsmål, hvor vi godt kan lave noget sammen med Fremskridtspartiet, men det er helt tydeligt, at Fremskridtspartiet skiller sig ud, når det drejer sig om kulturspørgsmål.

Jeg vil også benytte lejligheden til at sige, at jeg var meget glad for, at kulturministeren under revisionen af ophavsretsloven i sidste samling stod fast på netop dette spørgsmål over for det stormløb, der var. Det er en lille, beskedne ordning, men det er netop en ordning, der bl.a. har den effekt, at mange af de kunstnere, som har sværet ved at komme frem, får nogle bedre muligheder for det ved hjælp af en støtte via blankbåndsafgifterne.

Så det lyder rart, at de problemer, der har været med grænsehandelen – som jeg kan forstå er det, der menes med det med udlandet – er kommet på plads, og at ordningen fungerer og

skaffer nogle penge, som bliver fordelt til nogle gode formål. Det synes vi er rart at høre, og vi kan selvfølgelig fuldt ud støtte, at man på den baggrund ophæver den revisionsfrist, som er nedfældet i ophavsretsloven.

Så vi kan støtte lovforslaget, som det er fremsat.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har til gengæld et problem med talerstolen, når disse to høje herrer har været her; nu går den ned.

Der er og bliver to argumenter for lovgivningen om blankbånd. Det ene drejer sig om misbruget, og enten man nu synes, det er stort eller småt, så er der ingen tvivl om, at der kopieres til pirater. Sådan er det.

Det andet drejer sig om at skaffe nogle penge i kassen; kort og godt en konkret kulturstøtteordning. Der er ikke ret mange flere argumenter, og vi kan snakke i timevis op og ned ad gardinerne om grænsehandel, svenskerne, kursværdier, og hvad ved jeg. Det, det handler om, er, om man vil prøve at imødegå piratkopieringer, og om man vil prøve at være med til at finde en ekstra lille cigarkasse til nogle kulturstøtteordninger. For mit vedkommende er svaret ja til de to spørgsmål, og deraf udspringer mit ønske om at fjerne revisionsparagraffen.

Skulle et flertal i Folketinget ønske, at loven fuldstændig forsvandt, står det enhver frit for at fremsætte forslag herom, som det skete i 1995.

På nuværende tidspunkt er der et flertal inklusive alle tre regeringspartier, der rent faktisk siger: Lad os da beholde denne udmærkede lille ordning, der hverken vælter den enkeltes budget eller for den sags skyld statsfinanserne.

Derfor skal jeg glæde mig over, at der ikke alene på sælsom vis er det flertal, jeg regnede med, men også en enkelt person, der er ganske konsekvent i sin indstilling, nemlig hr. Kim Behnke. Til trods for han er grusomt imod selve loven, er han så meget mere imod revisionsbestemmelser, så det falder ud til fordel for dette lovforslag.

Det vil sige, at regeringspartierne er for, Venstre er imod, De Konservative er imod, SF er for, Fremskridtspartiet er for, og på den måde får jeg talt mig frem til mere end 90, og det vil sige, at denne lov er sikret.

Enhedslisten er tillige med – ikke glemme rosinen i pølseenden – og på den måde får jeg talt mig frem til mere end de magiske 90 – og tak til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af lov om plante-skadegørere. (Ændret definition af plante-skadegørere).

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 24/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Denne lovændring er blevet aktuel ved, at der er konstateret udbredte forekomster af en parasit, som kaldes den new zealandske fladorm, i New Zealand, Skotland, Nordirland og forekomster i det øvrige Storbritannien, Irland og Island samt på Færøerne. Skadegøreren lever af regnorme, hvilket bevirker en negativ ændring af jordens kvalitet med betydelige økonomiske konsekvenser for jordbruget.

Ved lovforslaget ændres loven om skadegørere, således at loven også omfatter bekæmpelse m.m. af skadegørere, der indirekte kan forvolde tab for planteavlere.

Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte bestemmelser om bekæmpelse og forebyggelse på dette område.

Det er et lille lovforslag, men det er alvorligt nok, og Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Jens Kirk (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget, men har et lille spørgsmål om, hvad fuld erstatning dækker. Er det, hvad der rent bogholderimæssigt er urent, eller hvad et eller andet direktorat fastsætter som erstatning, og som den skadelidte så må regne med er fuld erstatning?

Lene Espersen (KF):

Som den tidligere ordfører har været inde på, er lovforslaget en direkte konsekvens af forekomsten af den new zealandske fladorm. Da der endnu ikke eksisterer EU-lovgivning på området, er der mulighed for at træffe nationale foranstaltninger, hvorfor lovforslaget fremsættes.

Det Konservative Folkeparti vil gerne understrege, at det naturligvis skal ske under hensyntagen til Unionstraktatens artikel 30 om handelshindringer og med anvendelse af proportionalitetsbegrebet.

Endelig synes vi, at landbrugsministeren skal roses for dette lovforslag, fordi det kun indeholder en enkelt udvidelse af bemyndigelserne, og det er en inkludering af den indirekte plante-skadegører, så vi kan derfor tilslutte os lovforslaget.

Kristen Touborg (SF):

SF kan tilslutte sig lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har ikke noget at indvende imod, at ministeren får gennemført bestræbelser på at sikre en bekæmpelse af de new zealandske fladorme, så vi ikke får ødelagt regnormene.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo en glædens dag, når vi kan konstatere, at vi har et område inden for EU, hvor vi frit kan beslutte, og det er, om vi vil gøre noget ved de new zealandske fladorme.

Det vil vi gerne være med til, så vi støtter lovforslaget. Man kunne godt spørge ministeren, om det var nødvendigt at lave en lov om det, eller om det ikke lå inden for ministerens ressort, men jeg forstår, at det er nødvendigt, så vi støtter lovforslaget.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Tak for tilslutningen fra ordførerne. Jeg skal sige, at jeg selvfølgelig vil deltage med en hurtig besvarelse af eventuelle spørgsmål under udvalgsbehandlingen.